Külön egyetemi városrészt akarnak épiteni Szegeden.

Fontos tanácskozás az egyetem vezetői és a város hatósága között. — Ujszegeden vagy a Gedónál épül az uj városrész.

Az a mód, ahogyan a kolozsvári tudományegyetemet a mult év nyarán elhelyezték Szegeden, az első pillanatban sem látszott végleges megoldásnak, hiszen — aminek a káros következményeit lépten-nyomon megérzi a város közönsége — ez az elhelyezési mód nagyon erőszakolt, nagyon kényszerü volt. Számos iskolát, közintézményt kitelepitettek, hogy helyet adhassanak az egyetem különböző intézeteinek és ezeket a kitelepitett közintézményeket nem helyezhették el ugy, hogy müködésüket páratlanul folytathatták volna. Most, hogy az első tanév lezárul, az eredmények alapján szinte fölállithatjuk azt a tételt, hogy amit nyert a város az egyetem idehelyezésével, majdnem ugyanannyit veszitett az alsóbbfoku oktatás megzavarása által, mert a tanitás menete sem a középiskolákban, sem a népiskolákban nem volt olyan, amilyennek kellett volna lennie, sőt az egyetem sem fejthetett ki — éppen az intézetek erőszakolt elhelyezése miatt —, megfelelő müködést.

Ezek a sulyosan zavaró körülmények az első pillanattól kezdve táplálták mindakét oldalon azt a vágyakozást, hogy az egyetem ügyét véglegesen rendezzék Szegeden. Számos terv és még számosabb megoldási mód merült föl erre vonatkozólag, de tekintve a mai bizonytalan gazdasági viszonyokat, komolyan, érdemlegesen és illetékesen senki sem foglalkozott ezzel a problémával.

Csütörtökön délután végre történt egy komoly lépés, amely — ha nem is nevezhető döntő fontosságunak —, mindenesetre, valamivel előbbre vitte az ügyet és konkretizálta azokat a kivánságokat, amelyek eddig csak halvány konturok között mozogtak. Dr. *Menyhárt* Gáspár, az egyetem rektora a karok képviselőivel értekezletet tartott (közvetlenül a jubileumi értekezlet előtt), amelyen jelen volt dr. *Somogyi* Szilveszter polgármester, dr. *Gadl* Endre kulturtanácsnok, *Berzenczey* Domokos és *Biró* Benő városi főmérnök.

Az értekezletre vonatkozólag, amely zárt ajtók mögött folyt le, kérdést intéztünk *Berzenczey* főmérnökhöz, aki a következőket mondotta:

— Az egyetem mostani elhelyezése nem mondható véglegesnek és ezzel az elhelyezéssel az egyetemet Szeged számára nem kötöttük le véglegesen, pedig az a célunk, hogy ha Kolozsvár föl is szabadul és a Ferencz József-Tudományegyetem visszaköltözik régi székhelyére, Szeged mégse veszitse el egyetemét. A jövő érdekében tehát szükségessé vált, hogy már most megállapitsuk azokat az irányelveket, amelyek alapján az egyetem állandó jellegü elhelyezéséhez szükséges intézkedéseket alkalomadtán megtehessük. Az értekezlet összehivását aktuálissá tette az a körülmény, hogy az egyetem területet kért a várostól az egyetemi sporttelep céljaira. Mivel kivánatos, hogy ez a sporttelep ne essék messze az egyetem helyétől, fölmerült az a kivánság is, hogy már most megjelöljük a városnak azt a pontját, ahol az egyetemi intézményeket véglegesen elhelyezhetjük. Erre a célra 80 katasztrális hold szükséges. Az értekezletnek az volt a tulajdonképeni célja, hogy ezt a helyet kijelöljék. A tárgyalások során fölsorolták mindazokat a szempontokat, amelyek figyelembe jöhetnek a hely megjelölésénél. A többségnek az volt a véleménye, hogy az egyetem szempontjából előnyös, ha az összes intézmények egy helyen vannak. A város fejlesztése szempontjából két alkalmas hely került szóba. Az egyik a Gedó melletti terület, *a másik pedig Ujszeged, ahol a félig kész épületeket is fölhasználhatná az egyetem.* Az utóbbi a jövő fejlődés szempontjából alkalmasabbnak mutatkozik.

— Az értekezlet csak annyiban jutott végleges megállapodásra, a mennyiben elhatározta, hogy a *szóba jött két helyen a közeli napokban helyszini szemlét tartanak* és a helyi viszonyok megismerése után a kérdésben állást foglalnak és javaslatot terjesztenek elő az illetékes helyeken.

Elmondotta még a főmérnök, hogy a költségekről nem volt szó az értekezleten, ami természetes is, mert ennek a tervnek a megvalósitása a *külön egyetemi városrész megvalósitását jelentené*, ami pedig csak hosszu évek munkája után következhetik be. Addig pedig a gazdasági viszonyok lényegesen megváltozhatnak.

Ha a tervek valóra válnak, Szeged város hatalmas lépést tenne a fejlődés utján. De a tervek még hátrább vannak a kezdet kezdeténél is.

Ausztria kétségbeejtő helyzete.

Negyedbillió hitel három hónapra. — Hetenkint 80 milliárd bankjegyet nyomatnak. — Mi lenne a segitség.

BÉCS, junius 9. A tegnapelőtti és tegnapi pánikszerü hangulatot mára a helyzetnek legalább a külsőségekben nyugodtabb megitélése váltotta föl. A nagybeteg Ausztria állapota azonban tényleg semmivel sem javult, sőt ha lehet, az ujabb kóros tünetek még sulyosbitották a pénzügyi válságot.

Mint ismeretes, *Schober* kancellárnak körülbelül három hónappal ezelőtt le kellett mondania, mert a nagynémetek az általa kért százhuszmilliárdos hitelből csak negyvenkét milliárdot voltak kénytelenek magszavazni. Most husz nappal később az uj pénzügyminiszter nemcsak a megtagadott 72 milliárdot, *hanem összesen 220 milliárd megszavazását kérte a németektől*, azzal az indokolással, hogy az osztrák koronának időközben beállt katasztrófális összehanása következtében a deficit több mint száz milliárddal megszaporodott. *A parlament mindjárt meg is szavazta ezt az összeget.* Érdekes, hogy nem is ennek a páratlanul álló, majdnem *negyed billiót* kitevő hitelnek megszavazása izgatja a kedélyeket, hanem az a körülmény, hogy ez a hallatlan összeg körülbelül csak arra lesz elegendő, hogy Ausztria deficitjét három hónapra fedezze, föltéve, hogy az osztrák korona nem romlik tovább. Az ántántkormányok és az egymást fölváltó osztrák kormányok mulasztásai következtében előállott tehát az a groteszk helyzet, hogy a jegybank Ausztriában körülbelül *nyolcvan milliárd bankjegyet kénytelen nyomatni*, hogy a szükségletet kielégitse és az állam deficitje rohamos lépésekben közeledik a hétszáz milliárd felé.

Mindenki érzi, hogy mindez nem mehet igy tovább, hogy valaminek történnie kell, egyelőre azonban semmi sem történik. A tömegeket, amelyeken az elviselhetetlen drágaság miatt amugy is a kétségbeesés lett urrá, bizonyos körök lelkiismeretlenül izgatják, dacára annak, hogy tudják, hogy tüntetésekkel az osztrák koronán segiteni nem lehet. A parlamentben *Hanusch* szocialista képviselő a munkanélküli segélynek 900 koronáról napi 2600 koronára való fölemelését sürgette és megfenyegette a kormányt, hogy amennyiben a munkanélkülieknek ezt a követelését záros határidőn belül nem teljesiti, a szocialista párt minden felelősséget elhárit magától a december elsejei eseményeket még messzefölülmuló rendzavarások megismétlődéséért. A fenyegetés, ugy látszik, használt, tegnap ugyanis kompromisszum jött létre *240 koronás alapon.*

A mérvadó politikai körök a helyzet elfajulását látván, élénken latolgatják a közeljövő eseményeit. Annyi bizonyos, hogy az eddig tisztán belügybe vágó osztrák pénzügyi krizis a helyzet elmérgesedése következtében eminens *külpolitikai problémává vált*, annál is inkább, mert a *Németországhoz való csatlakozás gondolata mind szélesebb köröket hódit magának.* Éppen a Németországhoz való csatlakozás politikájának erősbödése miatt féltő aggodalommal néznek a közeljövő eshetőségei elé bécsi ántántdiplomáciai körökben is.

A bécsi diplomáciai körök véleménye szerint már a legközelebbi jövőben döntő fordulatnak kell jönnie, mely a st.-germaini békét megkötő összes hatalmakat elhatározott lépésre kell hogy késztesse Ausztria érdekében. Ausztria összeomlása — mondják — egyértelmü volna a st.-germaini békeszerződés illuzoriussá tételével és olyan kaosz jöhet a nyomában, amely egész Közép-Európa gazdasági életét alapjaiban rendithetné meg. Ausztria megmentésére csak egy mód van még és ez a kis- és nagyántánt diplomáciai köreinek egybehangzó véleménye szerint az, hogy a *st.-germaini békeszerződést aláiró összes hatalmak nagyszabásu segitőakciót inditsanak Ausztria* érdekében és mindaddig, amig Ausztria pénzügyeinek szanálási munkája eredményesen véget nem ér, maguk vegyék át Ausztria igazgatását.

— **Nyári férfi** sephyr ingek legjobb kivitelben készülnek *Lampel és Hegyinél*, Püspök-tér. 714

Aranyat, ékszert
magas árban vásárol 750
Kun Jenő ékszerész **Szeged,** Széchenyi-tér 2.
Ezüst dísztárgyakért fazont is fizetek.

Ötvenkét szerződtetett tagja van már a szinháznak.

Miért nem adhatnak elő kaseza-darabot a szegedi szinházban. A szinügyi bizottság ülése.

A szinügyi bizottság pénteken délután *Gadl* Endre kulturtanácsnok elnökletével ülést tartott, amelyen Palágyi Lajos szinigazgató bejelentette, hogy a jövő hét szinházi müsorán uj darab nem szerepel, ellenben a „Hollandi menyecske, a „Kék mazur" és „Luxemburg grófja" cimü darabokban vendégként föllép *Karácsonyi* Ili. *Adler* Adelina pedig két operaestén énekel. A jövő héten föluujitja még a szinház a „Heidelbergi diákélet"-et és a „Mágnás Miskát".

Gadl Endre kérdésére elmondotta még a szinigazgató, hogy az egyetem a junius 29-iki jubiláris ünnepélyre a „Hunyadi László" opera előadását kivánta, azonban a kivánság teljesitése technikailag lehetetten, mert a darab betanulására legalább két hónap szükséges.

Ezután a jövő szezonra történt tagszerződtetések tárgyalására tért át a bizottság.

A szinigazgató közölte, hogy *eddig 52 szerződést kötött*, a férfiszinészek száma teljes, csupán a női tagok közül hiányzik egy operett- és egy operaénekesnő. Nagyon csonka még a kórus, a szerződésben megállapitott 32 tagból egyelőre csak 20 van leszerződtetve. Kombinációba vette a hiányzó két énekesnő pótlására Karácsonyi Ilit, aki betöltené mindkét szerepkört, azonban kevés reménye van arra, hogy szerződtetése sikerül.

Balogh Károly pénzügyi tanácsnok ezután ismertette a szinház anyagi viszonyai körül végzett vizsgálatának eredményét. A szinház 30 ezer koronás deficitje nem keltett nagyobb csudálkozást. A pénzügyi tanácsnok kiszámitotta, hogy abban az esetben, ha minden este telt ház mellett játszana a társulat, a jelenlegi helyárak alapján a szinháznak évi négy és fél millió korona bevétele lenne. Balogh Károly a vizsgálat eredményéből azt a következtetést vonta le, hogy a szinház addig nem mehet jól, amig a szerződéseket nem stabilizálják, azaz, amig a tagok csak egy szezonra szerződnek.

Palágyi ezután arról panaszkodott, hogy a szinház a nagynevü müvészek vendégszereplése ellenére is — rosszul megy.

— Miért nem ad igazgató ur olyan darabot, ami behozná a közönséget, például az „Örnagy ur"-at — kérdezte *Wimmer* Fülöp.

— Mert *Szegeden* én nem adhatom elő, — válaszolt Palágyi.

A csudálkozó bizottsággal Gaál tanácsnok közölte, hogy *Vass József kultuszminiszter tényleg küldött a polgármesterhez egy leiratot szives tudomásulvétel végett, hogy a Csodagyermek, a Fi-Fi, az Osztrigás lány és még néhány darabnak a szegedi szinházban való előadását nem tartja megengedhetőnek.*

— Meg kellett volna fölebbezni ezt a leiratot — szólt Wimmer Fülöp.

Szó került a szinügyi bizottság ülésén a 10 hónapos szezonról is, a szinigazgató azonban szerződésére hivatkozott, amely csak október 1-től május végéig kötelezi a direktort előadások tartására. Almássy szerződése 10 hónapos szezont kötött ki. A bizottság kötelezte az igazgatót, hogy a rendezők nevét a szezon elején jelentse majd be és ezzel a bizottság ülése véget is ért.